

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Erbovou v hlavním líčení konaném dne 9.3.2016 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný

[Jméno obžalovaného],

nar. [Datum narození obžalovaného], šéfkuchař, trvale bytem [Adresa obžalovaného]

je vinen, že

dne 25. 7. 2015 v době od 01:10 hodin do 01:30 hodin ve svém bytě ve [adresa], v prostoru kuchyně zavřel svého psa křížence labradora do kuchyňské trouby, kterou rozpálil na teplotu okolo 100°C, a tam ho držel po dobu nejméně dvou minut tak, aby nemohl z trouby utéci, neboť dvířka této trouby držel pevně zavřené, a svého jednání zanechal a dvířka od trouby otevřel poté, co byl vyrušen příchodem spolubydlícího [Anonymizováno], který vstoupil do kuchyně z vedlejšího pokoje, načež pes z trouby vylezl se spáleninami 2. stupně a to na hřbetě, na lokti pravé přední končetiny cca 8 cm², dvěma spáleninami cca 5 cm² na zápěstí a jednom prstu pravé přední končetiny, na pravém mléčném segmentu,

tedy

týral zvíře trýznivým způsobem,

čímž spáchal

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 302 odst. 1 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody ve výměře 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se **výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 18 (osmnácti) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno obžalovaného] dne [datum] v době od 1:10 do 1:30 hodin zavřel ve svém bytě ve [adresa], v prostoru kuchyně, svého psa křížence labradora do kuchyňské trouby, kterou rozpálil na teplotu okolo 100 °C. Dvířka od trouby přitom držel pevně zavřená a to po dobu nejméně 2 minut, aby pes nemohl z trouby utéci. Svého jednání zanechal a dvířka od trouby otevřel až v momentě, kdy byl vyrušen příchodem spolubydlicího [Anonymizováno], který vstoupil do kuchyně z vedlejšího pokoje. Tímto jednáním způsobil svému psovi spáleniny druhého stupně a to na hřbetě, na lokti pravé přední končetiny, dvě spáleniny na zápěstí a jednom prstu pravé přední končetiny, rovněž na pravém mléčném segmentu, přičemž si tyto spáleniny vyžádaly léčení po dobu nejméně 3 týdnů.
2. Obžalovaný [jméno obžalovaného] jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem uvedl, že ho celá věc velice mrzí, do dneška se s tím nedokáže vyrovnat, nedokáže pochopit, proč něco takového udělal. Velice se za to stydí. Před soudem se za své jednání několikrát omluvil. V podrobnostech odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení, která tak byla v souladu s § 207 odst. 2 trestního řádu čtena a ze které vyplynulo následující. Ten večer byl obžalovaný se svojí přítelkyní v hospodě, kde vypil nějaké desetistupňové pivo, dal si asi 2 panáky tvrdého alkoholu. Následně usedl do auta a jel směrem domů. Po cestě ho však stavěli policisté, kteří mu na místě odebrali řidičský průkaz. Po návratu domů byl z celé záležitosti rozčilený, motal se okolo něj pes, tak se po něm ohnal rukou, pes na něj zavrčel, proto se po něm ohnal znovu. Pes se v ten moment přikrčil u otevřené trouby a on ho tam zahnal. Zavřel dvířka od trouby a rozpálil ji okolo 100 °C. Zhruba po 2 minutách vešel do kuchyně jeho kolega [Anonymizováno], který v té době u nich bydlel, a on troubu otevřel. Pes okamžitě zaběhl do pokoje kolegy [Anonymizováno]. Žádného zranění si na psovi nevšiml, proto mu pouze nalil vodu do misky a šel si lehnout. Ráno, když se probudil, tak dobrovolně psa vydal městské policii. Celá věc ho opravdu moc mrzí, k psům má velice vřelý vztah. Obžalovaný připouští, že v minulosti měl psychické problémy, navštěvoval zdejšího psychiatra MUDr. [jméno FO]. Bylo to v době, kdy se rozešel s matkou svého nezletilého dítěte, špatně to snášel a nedokázal se s celou záležitostí sám vypořádat, proto vyhledal odbornou pomoc, kam pravidelně docházel. Je také pravdou, že bral nějaké léky, antidepresiva, o kterých věděl, že se nesmí konzumovat s alkoholem. Tyto léky si vzal i tohoto dne. V současné době již psychiatrickou léčbu neabsolvuje, k MUDr. [jméno FO] nedochází. Cítí se již dobře, má novou přítelkyni, nový vztah, ve svém životě je spokojený, necítí potřebu již nadále odbornou pomoc vyhledávat. Rovněž vztahy s jeho bývalou přítelkyní, matkou jejich nezletilého dítěte, jsou dobré.
3. Z výpovědi svědka [Anonymizováno] se podává, že s obžalovaným [jméno obžalovaného] byli dřív kolegové, obžalovaný byl jeho nadřízený, pracovali spolu v kuchyni, po nějakou dobu u něho i bydlel. V současné době se spolu již nevidají. K celé události uvedl, že asi kolem 1:30 hodin ráno ho vzbudila velká rána, které nepřikládal žádnou váhu. Během 5 až 6 minut ale padla rána druhá, za chvíli třetí, ozvalo se strašné řvání, proto se šel podívat, co se děje. Vešel do kuchyně, kde uviděl obžalovaného, který seděl před troubou a držel její dvířka. Zeptal se ho, co v té troubě má a obžalovaný mu odpověděl, že psa. Rozběhl se proti němu, aby psa pustil, což skutečně obžalovaný udělal. Ptal se ho, proč to udělal a on mu sdělil, že pes zlobil, že ho musel potrestat. Hovořil něco i o tom, že ho chytili policajti, když měl v sobě alkohol. Ráno celou věc ohlásil na policii.

4. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – psychiatrie, včetně výpovědi znalkyně MUDr. Lenky Fiedlerové, bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno FO] je osobou úzkostnější povahy s emoční labilitou, kdy nevyplynulo, že by se jednalo o jedince se zvýšenou pohotovostí k agresivnímu jednání. Jednání, pro které je viněn, neodpovídá charakteru jeho osobnosti, šlo o jakýsi exces. V době spáchání trestného činu obžalovaný netrpěl a ani v současné době netrpí žádnou duševní chorobou ve vlastním slova smyslu. Byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání, jeho schopnosti ovládat své jednání vůlí byly nepodstatnou měrou snižené vlivem akutní intoxikace alkoholem středně těžkého stupně a vlivem užití psychiatrické medikaci v terapeutických dávkách. Akutní psychiatrickou léčbu obžalovaný nepotřebuje, nicméně z preventivního hlediska by jí znalkyně spíše doporučovala. V tomto závěru ji utvrzuje i vyjádření ošetřujícího psychiatra MUDr. [jméno FO], dle kterého nelze u obžalovaného zcela vyloučit plíživý psychotický proces, pro nějž je typické, že člověk nemůže spát, je napjatý, úzkostný, a může vyvrcholit až v psychózu. Znalkyně připouští, že tato v současné době u obžalovaného prokázána nebyla, zůstává však otázkou, zda k jejímu propuknutí u obžalovaného dojde, či zda se jedná pouze o úzkostnou osobnost, která se pod stresem kompenzovala. To by však bylo možné stanovit až na základě další léčby, jejímž účelem by bylo sledovat stav obžalovaného, jakým směrem se ubírá, a zda se nebude rozvíjet v něco závažnějšího. Na druhé straně připouští, že pokud se obžalovaný od spáchání trestné činnosti nedopustil dalšího protiprávního jednání, mohl se se svojí strukturou osobnosti naučit pracovat.
5. Skutkové okolnosti soud zjistil i z listinných důkazů, a to především protokolu o ohledání místa činu, včetně pořízené fotodokumentace. Z rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, odbor životního prostředí a zemědělství, č.j. [adresa] ze dne 30.7.2015, bylo zjištěno, že u psa obžalovaného byla nařízena předběžná náhradní péče, na základě které byl pes odebrán z vlastnictví obžalovaného.
6. Z odborného vyjádření Státní veterinární správy se zjišťuje, že pro účely zákona na ochranu zvířat se rozumí utrpením stav zvířete způsobený jakýmkoli předmětem nebo zákrokem, kterého se nemůže zvíře samo zbavit a který u zvířete způsobí bolest, zranění, zdravotní poruchu anebo smrt. Jednání, kterému byl pes vystaven, se tedy dá charakterizovat jako zvlášť trýznivý způsob týrání zvířete. Za situace, kdy byl pes uzavřen v troubě, tedy v těsném prostoru, bez dostatečného přívodu čerstvého vzduchu, a byl vystaven extrémně vysoké teplotě, se dá hovořit o utrpení.
7. Ze zprávy veterinářky MVDR. [Anonymizováno], se zjišťuje, že u psa obžalovaného byla zjištěna spálená srst a to na hřbetě, další spálenina druhého stupně o velikosti cca 8 cm² byla zjištěna na lokti pravé přední končetiny a dvě spáleniny rovněž druhého stupně o velikosti 5 cm² utrpěl pes na zápěstí a jednom prstu pravé přední končetiny a na pravém mléčném segmentu. Doba léčení bude trvat zhruba 3 týdny.
8. Z protokolu o ohledání psa se zjišťuje, že pes obžalovaného, kříženec labradora jménem Megie ve stáří 4 let, utrpěl spáleniny srsti na hlavě (mezi ušima) o velikosti 10x10 cm, spáleninu srsti po celé délce hřbetu – od krku až po ocas o rozměru 50x12 cm a spáleninu srsti na levém boku o rozměrech 40x15 cm.
9. Z odborného vyjádření – z oboru kriminalistika, odvětví biologie, bylo zjištěno, že biologický materiál představující chlupy zajištěné při ohledání místa činu, v předmětné troubě, odpovídají zvířecímu původu, konkrétně podstavovým a pesíkovým psím chlupům černé barvy.
10. Ze zprávy psychiatra MUDr. [jméno FO] se podává, že obžalovaný byl v jeho péči od března 2015 nejprve pro úzkostnou neurotickou poruchu, kdy se postupně do popředí dostávali spíše osobnostní rysy, nelze rovněž vyloučit plíživý psychotický proces. Obžalovanému byla nasazena antidepresiva. V dubnu 2015 došlo k intoxikaci benzodiazepiny a obžalovaný byl krátce hospitalizován na interně.

11. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu a dospěl přitom k závěru, že obžalovaný se dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora ve výrok tohoto rozsudku. Pokud jde o skutkový stav věci, nevznikají zde žádné pochybnosti. Obžalovaný [jméno FO] se k trestné činnosti doznává po celou dobu trestního řízení. Toto jeho tvrzení je pak podporováno zejména výslechem svědka [Anonymizováno], jakož i listinnými důkazy, a to zejména zprávou veterináře, ale i protokolem o ohledání jak místa činu, tak i samotného psa, včetně odborného vyjádření z odvětví biologie.
12. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný dne 25.7.2015 v nočních hodinách, kolem 1:30 hodin ve svém bytě ve [adresa], v prostoru kuchyně zavřel svého psa křížence labradora do kuchyňské trouby. Tu rozpálil na teplotu okolo 100 °C a svého psa tam držel po dobu nejméně 2 minut tak, aby nemohl z trouby utéct, neboť dvířka této trouby držel pevně zavřená. Svého jednání zanechal a dvířka od trouby otevřel až poté, co byl vyrušen příchodem spolubydlícího [Anonymizováno]. Tímto jednáním způsobil svému psovi spáleniny druhého stupně, a to na hřebně, na lokti pravé přední končetiny, na zápěstí a jednom prstu pravé přední končetiny, a na pravém mléčném segmentu, přičemž si tyto spáleniny vyžádaly léčení po dobu nejméně 3 týdnů. Po právní stránce tak jednání obžalovaného [jméno FO] vykazuje znaky skutkové podstaty přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný [jméno FO] vystavil svého psa vysokým teplotám a to po dobu nejméně 2 minut, tedy týral zvíře zvláště trýznivým způsobem. Fena přitom utrpěla zranění, a to především spáleniny po celé části těla. Obžalovaný se přitom přečinu dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsaným chtěl porušit zájem a také tak učinil. Forma zavinění je zřejmá jednak z okolností a způsobu provedení činu, vyplývá i z doznání obžalovaného.
13. S ohledem na okolnosti a závažnost řešeného činu, je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovanému [jméno obžalovaného] je třeba vyvodit trestněprávní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku).
14. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, má jedno nezletilé dítě, je zaměstnán v restauraci [Anonymizováno] jako šéfkuchař s výdělkem 13.000,- Kč čistého. Zaměstnavatel obžalovaného je s jeho pracovním výkonem maximálně spokojený, obžalovaný podává v práci nadprůměrné výkony. Jde dosud o osobu netrestanou, v jednom případě byl projednáván pro drobný přestupek. Během hlavního líčení několikrát projevil lítost, za své jednání se omluvil.
15. Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále soud zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému lehce polehčuje doznání, ale především projevená lítost. Přitěžující okolnosti ve smyslu trestního zákoníku zjištěny nebyly.
16. Obžalovaný [jméno FO] byl podle § 302 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ohrožen trestem do 2 let, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. V případě obžalovaného byl trest vyměřen při samé dolní hranici, konkrétně ve výměře 4 měsíců, tedy v jedné šestině zákonné trestní sazby, když byla zohledněna především dosavadní bezúhonnost obžalovaného. Především právě s ohledem na bezúhonnost obžalovaného lze předpokládat, že účelu trestu bude dosaženo i bez přímého omezení jeho osobní svobody, proto byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců. Při určení délky zkušební doby soud zohledňoval podobné skutečnosti, které byly zmíněny již v souvislosti s úvahou o výměře trestu, dále bral v potaz i výměru ukládaného trestu odnětí svobody a časový odstup od spáchání projednáváného skutku. Pokud obžalovaný povede během zkušební doby řádný život, tj. nedopustí se dalších trestných činů či relevantních

přestupků, pak bude moci být po uplynutí zkušební doby rozhodnuto, že se osvědčil. V opačném případě by soud rozhodl, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest odnětí svobody ve výměře 4 měsíců vykoná jako nepodmíněný.

17. K návrhu obžalovaného, aby byla celá věc vyřešena podmíněným zastavením trestního stíhání, soud uvádí, že vzhledem k okolnostem celého případu nepovažoval soud vyřízení této věci podmíněným zastavením jako dostačující. Obžalovaný vystavil psa, o kterém uvedl, že ho měl velice rád, velkému utrpení, aniž by k tomu měl nějaký rozumný důvod, pes mu ničím neublížil, nijak ho nevyprovokoval.
18. K návrhu státní zástupkyně na uložení ochranné léčby psychiatrické v ambulantní formě uvádí soud následující. Podmínky pro uložení ochranné léčby jsou stanoveny v § 99 trestního zákoníku. Ochranné léčení je právním následkem trestného činu, popřípadě činu jinak trestného, a má poskytovat ochranu společnosti před nebezpečnými duševně chorými osobami (postiženými duševní poruchou) nebo osobami závislými na návykových látkách, jejich umístěním nebo ambulantní péčí ve zdravotnickém zařízení, a to s cílem jejich opětovného zařazení do běžného života. Uložení ochranné léčby tak je závažným omezením osobní svobody, při kterém je nutné respektovat zásadu proporcionality a subsidiarity. Účelem ochranného léčení má být terapeutické působení na pachatele, přičemž tato individuální prevence v podobě ochranného léčení má působit jako náprava a zajištění prevence, nikoli však odstrašení. Konečným účelem ochranného léčení by přitom mělo být odstranění nebezpečí dalšího porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákoníkem, tedy vyléčení pachatele, anebo alespoň snížení nebezpečí dalšího porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákoníkem, ve smyslu dosažení alespoň takového léčebného efektu, kdy pobyt pachatele na svobodě není již nebezpečný. Jde tedy především o zajištění ochrany společnosti před trestnými činy, popřípadě činy jinak trestnými, hrozícími v budoucnu ze strany pachatelů, jimž bylo ochranné léčení uloženo. P slyšení soudní znalkyně si soud troufá říci, že zákonné podmínky pro uložení ochranné léčby naplněny nebyly. Sama soudní znalkyně uvedla, že v současné době obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou, ani duševním onemocněním, rovněž netrpí žádnou psychózou. Sama připustila, že ochranné léčení doporučuje pouze z důvodu prevence a především z důvodu sledování stavu obžalovaného, který se může vyvinout v psychózu, ale také nemusí. Nebylo rovněž prokázáno, že by byl obžalovaný závislý na jakýchkoli návykových látkách. Jedinou skutečností je, že se dané trestné činnosti obžalovaný dopustil po požití alkoholu. Dle znalkyně však šlo o jakýsi exces, rozhodně nešlo o jednání, které by bylo s ohledem na strukturu osobnosti obžalovaného pro něj typické. S ohledem na to, že uložení ochranné léčby je vážným zásahem do osobnostních práv člověka, a proto pokud v případě obžalovaného, který netrpí žádnou duševní poruchou, netrpí ani psychózou, a psychiatrická léčba není dle znalkyně akutně nutná, soud od uložení ochranné léčby ustoupil, resp. podmínky pro její uložení nebyly naplněny.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo týká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku,

jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 9. března 2016

JUDr. Martina Erbová
samosoudkyně